

Beleidsplan Stichting Mount Lucy

Stichting Mount Lucy is opgericht door Marieke Giebels en Jip van den Dool om een rechtsvorm voor hun gezamenlijke werkzaamheden te verwezenlijken. Formeel werd de stichting op 18 november 2023 te Groningen opgericht. De stichting heeft ten doel:

- Een actieve rol spelen in het verrijken van de werkelijkheid via theatraleiteit en het verrijken van het theater met een open houding naar de werkelijkheid.
- Het initiëren en uitvoeren van diverse kunstuitingen zowel binnen- als buiten de theaterzaal, die een brug slaan tussen de kunsten en de (zakelijke)wereld.
- Het in eigen beheer voortbrengen van (inter)nationale theaterproducties, het organiseren en geven van sessies en/of het produceren van tekst-, beeld- en geluidsuitgaven van al hetgeen dat bijdraagt aan de productie en/of de uitvoering van genoemde activiteiten.

Bestuur en Governance Code Cultuur

Het bestuur van Mount Lucy bestaat uit:

- Manoushka Zeegelaar Breeveld (voorzitter)
- Patrick Scholtemeijer (penningmeester)
- Marloes Marinussen (secretaris)

De stichting onderschrijft de Code Governance Cultuur. De bestuursleden vergaderen elk half jaar onbezoldigd en bevinden zich niet in een situatie van belangenverstremming. Daarnaast zijn alle bestuurders ingeschreven in het UBO-register.

Wie is Mount Lucy?

Mount Lucy bestaat uit Jip van den Dool en Marieke Giebels. Zij studeerden beiden af aan de Toneelacademie Maastricht en zijn al ruim tien jaar werkzaam in het theater. Marieke en Jip kennen elkaar sinds hun vijftiende en werken sindsdien veel samen; veelal als acteurs op de vloer en in regie van anderen, soms als (respectievelijk) componist, muzikant of dramaturg/schrijver bij projecten waarin de ander speelde.

Sinds een aantal jaar maken Marieke en Jip eigen producties. Voorbeelden hiervan zijn *A God That Can Dance* (2021), *A Horse With No Name* (2021) en *KURT* (2024). In hun werk zoeken ze altijd naar unieke, originele en rauwe manieren om de relatie tussen performer en publiek te bevragen. Dit doen ze door speellocaties te kiezen die direct iets met de relatie tussen publiek en performer doen: een woonkamer, een eettafel, een museum. Inhoudelijk zoeken ze naar een thema dat hen toestaat om via een klassiek figuur of verhaal (Nietzsche, De Trojaanse Oorlog, Kurt Cobain) het persoonlijke en kleinmenselijke op te zoeken. Zij onderzoeken het gebied waar theater enerzijds radicaal intiem kan zijn, en anderzijds zichzelf kan blijven ontstijgen en de realiteit kan verheffen tot een droomachtige werkelijkheid. De makers bouwen met taal, muziek, licht en locatie een arena waarin werkelijkheid en theatraleiteit met elkaar spelen, elkaar overlappen en uiteindelijk met elkaar samenvallen.

'Dankjewel voor dit wonderschone cadeau in deze wonderlijke tijd, het prikkelt, zindert en ontspant. Ongemakkelijk en volledig vertrouwd. Het is als thuis komen en naar theater gaan. Een wederontmoeting met jou en met mezelf, waarin ik meer was dan alleen toeschouwer. Je zet me in een andere wereld en in een ander denken. De wereld zal nooit meer hetzelfde zijn!'

- een publiekslid na A God That Can Dance

Zoals ze de werkelijkheid naar de theaterzaal brengen, streven Marieke en Jip er ook naar om het theater naar de werkelijke wereld te brengen. Dit doen Marieke en Jip door actief andere vakgebieden te betreden. Marieke heeft zich sinds haar afstuderen aan de Toneelacademie Maastricht, naast haar werk als actrice (bij o.a. het Nationale Theater, Toneelgroep Oostpool, Theater Rotterdam), altijd in andere sectoren begeven. Zij heeft veel met politici en leidinggevendenden gewerkt en verzorgt sessies die principes van het theater gebruiken om samenwerkingsverbanden te verbeteren. Leidraad voor haar sessies is de methodiek waarin Marieke zich in Chicago heeft gespecialiseerd: Alba Emoting. Middels deze methode raakt de beoefenaar in staat om emoties puur fysiek te ervaren en te reguleren. Deze methodiek gebruikt zij ook om, in samenhang met therapeuten en psychologen, mensen met angststoornissen en (zware) depressie te begeleiden.

Jip heeft zich naast zijn werk als acteur (Toneelgroep Amsterdam, Orkater en Theater Rotterdam) op een andere manier in de cross-over van zijn beroep gevonden: hij is naast zijn werk als acteur, steeds meer in opdracht gaan werken als componist/muzikaal leider (o.a. voor producties van Orkater, ITA, Het Zuidelijk Toneel, Theater Rast, Theater Sonnevand en Kobra Theater). Hierin zoekt hij altijd naar manieren om een inhoud niet alleen intellectueel tot zijn recht te laten komen, maar ook voelbaar en hoorbaar te maken. Hij weet met zijn muzikaliteit lagen aan te brengen die in taal niet altijd ruimte kunnen vinden, en zo zorgt hij ervoor dat het werk niet alleen cerebraal blijft, maar rechtstreeks tot de ziel spreekt.

Als makers combineren Marieke en Jip hun krachten om werk te maken dat vakgebieden overschrijdt, dat verschillende generaties op verschillende manieren aanspreekt en dat zowel in de stad- als in de regio een vernieuwende theatervorm introduceert.

Activiteiten

***A God That Can Dance* (2021 t/m nu)**

Tijdens de pandemie maakten Jip en Marieke de één-op-één ervaring *A God That Can Dance* in hun woonkamer (*A God That Can Dance*). 185 bezoekers zagen de voorstelling, na lovende recensies in zowel de Volkskrant (*****) als in De Theaterkrant (Keuze van de Criticus). In deze door Jip geregisseerde 1-op-1 ervaring werd het publiek door Marieke meegevoerd in het gedachtegoed van Nietzsches "Aldus Sprak Zarathustra" (tekstbegeleiding: Vincent van der Valk). In een intieme ontmoeting ontving Marieke het publiek bij de deur en nam zij hen mee in een ode aan de eenzaamheid. De ervaring hield door de vorm het midden tussen een theatervoorstelling, een therapiesessie en een date. Mensen voelden zich op unieke wijze gezien, en Jip en Marieke ontdekten de mogelijkheden van de relatie die een performer met haar publiek kan aangaan en dat daar eigenlijk veel

behoefte aan is: die doorbreking van de traditionele theatercodes, die het publiek slechts als toeschouwer behandelen, en niet als deelnemer. De voorstelling speelt momenteel nog steeds en blijft op de rol staan voor hernemingen. In september 2025 heeft Mount Lucy in samenwerking met Amsterdam Museum tijdens de week van de eenzaamheid nog een aantal voorstellingen gespeeld in het Huis Willet Holthuysen.

***A Horse With No Name* (2021)**

Een andere voorstelling die Jip en Marieke maakten was *A Horse With No Name*. Tijdens deze voorstelling werd het publiek persoonlijk verwelkomd door Marieke, zij vroeg naar hun namen en gaf ze een plek in de surpriseparty die Marieke voor haar geliefde had georganiseerd. In een open vorm voor het publiek stapte het publiek de theatrale ruimte in, en vervolgens vormde Jip's opkomst een andere realiteit: die van de 10 jaar durende Trojaanse oorlog, een theatrale werkelijkheid waarin de vierde wand gesloten werd en er klassiek theater gespeeld diende te worden. Het werd al snel een strijd tussen vormen van communiceren (benoemen we de realiteit of mystificeren we deze) en daarmee kwam het diepere conflict boven: hoe geven wij vorm aan onze gedeelde pijn? Hoe verwerken wij trauma?

Elke avond was de voorstelling totaal anders, afhankelijk van waar het werd gespeeld: in een schuur in Drenthe, in een bar in Groningen, een restaurant in Amsterdam, een theater in Den Haag en midden op een weiland. Marieke en Jip ontdekten hoe ze het publiek voor hen konden winnen en ze konden charmeren om daadwerkelijk te participeren in de voorstelling; het publiek gaf de spelers suggesties hoe nu verder te gaan. Ze kregen na afloop vele reacties van mensen die aangaven eigenlijk nooit naar theater te gaan (omdat ze het te afstandelijk en moeilijk vonden), maar het door deze ervaring toch opnieuw een kans wilden geven.

Ook *A Horse With No Name* staat nog op de rol voor hernemingen en speelt nog steeds.

***KURT* (2024)**

KURT was een muzikale festivalvoorstelling die, middels de liefdesgeschiedenis van grungerock-duo Kurt Cobain en Courtney Love, perspectief en de wisseling daarvan onderzoekt. Tijdens het maken van deze voorstelling namen Jip en Marieke een eigen traumatische gebeurtenis (de zelfdoding van een familielid) als inspiratie, op een zoektocht naar de vraag of wij als mensen elkaar kunnen redden, of dat we te maken hebben met een onvermijdelijk noodlot waaraan we elkaar en onszelf kunnen verliezen. Het publiek zat met koptelefoons op om de band heen, en werden rechtstreeks aangesproken als "fans" van Kurt Cobain. Tijdens deze voorstelling ontleedden Jip en Marieke het gegeven van de mens die een behoefte voelt om aan de realiteit te ontsnappen, via harde muziek, poëzie of drugs. De voorstelling werd een spel tussen opgaan in het Nirvana (letterlijk in de livemuziek van de band, maar ook in het meezingen, dansen en joelen van de door Jip opgehitste "fans") en de confrontatie met ons vermogen tot (zelf-)destructie (fragmenten uit een dagboek, ontboezemingen over moeten leven naast de besmettende duisternis van iemand die niet meer kan/wil.)

Bij *KURT* waren naast Marieke en Jip, ook anderen betrokken: Alusein Rosier als speler en muzikant, Lotte Bos als regisseur en Timo Merkies als technicus en bassist. De productie was in handen van Loïs Louwe Kooijmans en Fleur van der Lugt. Repetities vonden plaats

bij Orkater. *KURT* telde 38 voorstellingen op onder andere Festival Boulevard, Festival Hongerige Wolf, Broedplaats de Sloop, op een bandjesfestival in IJpendam, in een kerk/poppodium in Leeuwarden en in een bioscoopzaal in Studio/K, voorafgaand aan een Nirvana documentaire.

Stichting Mount Lucy heeft met deze voorstellingen een koers in gang gezet die zich enerzijds bevindt in het theaterdomein, maar die ook altijd zoekt naar unieke manieren om een nieuw publiek aan zich te verbinden; zowel door de verscheidenheid aan (niet gangbare) speellocaties, alsmede de thematiek en de artistieke vorm van de voorstellingen.

Toekomstplannen & ontwikkeling

Stichting Mount Lucy wil zich de komende jaren blijven ontwikkelen op het gebied van sterk muzikaal en tekstueel werk, dat vakgebieden overstijgt en daarmee een toonaangevende rol speelt in het creëren van wisselwerkingen tussen de theaterzaal en de buitenwereld. Dit krijgt concreet vorm door elke twee jaar één nieuwe theaterproductie te ontwikkelen die op een persoonlijke wijze een universeel thema vormgeeft. Daarnaast zoekt de stichting constant actief naar alternatieve speelplekken om voorstellingen in te representeren.

2026 - 2028

Bij de producties die Jip en Marieke in de komende jaren zullen maken, hechten zij grote waarde aan het onderzoek naar het meer vermengen van de buiten- en binnenwereld. Dit betekent dat zij, in samenspraak met hun bestuur en zakelijke team, op zoek gaan naar vormen waarbij voorstellingen niet alleen in de theaterzaal plaatsvinden, maar ook in de vorm van sessies aangeboden worden in bijvoorbeeld leiderschapstrajecten. Ook zal de methode waarin Marieke gespecialiseerd is (Alba Emoting) onderdeel zijn van de stichting, en gaan zij op zoek naar manieren om onze verschillende werkpraktijken met elkaar te laten versmelten. Dit biedt een mogelijkheid in de toekomst toe te werken naar meer financiële vrijheid en onafhankelijkheid van subsidies.

In 2025 doet Mount Lucy verschillende residenties bij zowel het Grand Theater Groningen als bij de Pick Up Club in Amsterdam Noord. Deze zijn bedoeld om het inhoudelijke stuk van de nieuwe voorstelling *'The Works'* vorm te geven. Zij werken aan een opzet voor een tekst en testen deze voor (klein) publiek.

Ook de artistieke ontwikkeling is voor Jip en Marieke van groot belang. Marieke zal zich steeds meer gaan toeleggen op de ontwikkeling van haar schrijverschap ten behoeve van producties. Dit is een belangrijk onderdeel van haar makerschap en daarom streeft zij er ook naar om al hun toekomstige toneelteksten uit te geven in boekvorm, om daarmee ook een breder publiek aan te spreken en aan zich te verbinden. Jip heeft zich zowel op acterend vlak, als op muzikaal vlak, in de afgelopen jaren sterk ontwikkeld. Voor hem is het van belang dat hij binnen de stichting deze krachten steeds meer met elkaar kan verbinden en in dienst te stellen van de activiteiten van de stichting.

De producties die Mount Lucy komende jaren zal produceren, zullen vanuit de stichting komen. Mount Lucy zal actief op zoek gaan naar coproducties met grotere partners, zowel andere gezelschappen en theaters, als samenwerkingen met verschillende leiderschapsontwikkeling organisaties en freelance adviseurs. De komende jaren staan in

teken van het zoeken naar de juiste partners en de verdere ontwikkeling van deze samenwerkingsverbanden, via het produceren van voorstellingen en het creëren van sessies rondom deze producties. In de verdere toekomst, hoopt Mount Lucy ook andere theatermakers en kunstenaars aan zich te verbinden, zodat zij aan nieuwe vormen van cultureel ondernemerschap kunnen meebouwen.

Toelichting financiën

De stichting heeft geen winstoogmerk en alle gemaakte kosten en opbrengsten staan in teken van het creëren, ontwikkelen, produceren en uitvoeren van theater-, muziek-, creatieve producties en sessies die dit ondersteunen. Het geld wordt beheerd door Stichting Mount Lucy, onder toezicht van een driekoppig bestuur. Wegens de oprichting van de stichting in november 2023 is er momenteel nog geen jaarrekening beschikbaar. Zodra deze beschikbaar is, zal deze gepubliceerd worden op de site.

Financieringsmix

Producties ontwikkeld door de stichting worden gefinancierd vanuit publieke en private fondsenwerving en publieksinkomsten. Fondsen die al eerder de stichting hebben gesteund bij de voorstellingen *A God That Can Dance (2021)*, *A Horse With No Name (2022)* en *KURT (2024)* zijn het AFK, het FPK, het Amarte Fonds, Lira Fonds, het Cultuurfonds, het Norma Fonds en de Kattendijke/Drucker stichting.

De publieksinkomsten bestaan uit opbrengsten van kaartverkoop. Op de langere termijn streeft Mount Lucy ernaar om ook inkomsten via eerder genoemde sessies, de verkoop van toneelteksten, boeken, EP's en eventueel schenkingen te laten komen.

De financiering bestaat samenvattend uit de volgende onderdelen:

- Werving van gelden bij zowel publieke als private fondsen
- Recettes of uitkoopsommen
- (op lange termijn) opbrengsten uit sessies en van de verkoop van merchandise
- Eventuele opbrengsten uit sponsoring en/of bijdragen

Het beheer van het vermogen valt onder de verantwoordelijkheid van de directie die wordt gecontroleerd door het bestuur van Stichting Mount Lucy. De besteding van het vermogen van de stichting wordt uitsluitend ingezet op projecten die vallen onder de doelstelling van de stichting. Dit wordt jaarlijks verantwoord door middel van een jaarverslag en rekening en gecontroleerd door het bestuur.

Beloningsbeleid

Stichting Mount Lucy onderschrijft de Fair Practice Code en hanteert in het beloningsbeleid de geldende CAO Toneel en Dans.